

459

repugnància f. Acció de repugnar, aversió invencible per algi o alguna cosa. Sentir una forta repugnància per algi, per alguna cosa.
No em puc menjar: em fa repugnància.

repugnant adj. Que repugna o inspira una aversió invencible, repulsiu. Un mal repugnant.
Una olor repugnant.

repugnar v. intr. Inspirar una aversió invencible. Es un home que em repugna. - Li repugna